

[Minister Hans Sølvhøj.]

sætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers 20. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 109, stk. 1, i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945. Ændringen vil medføre en forøgelse af det sikkerhedsrådsflertal, der kræves til indkaldelse af en generalkonference til en revision af pagten, fra 7 til 9 stemmer.

Nærværende forslag er identisk med det den 5. oktober 1966 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers 20. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 109, stk. 1, i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945, jfr. folketingets forhandlinger 1966-67, sp. 71, for så vidt angår fremsættelsen, og sp. 494, for så vidt angår 1. behandling. Forslaget blev ikke færdigbehandlet inden udskrivning af nyvalg til folketinget.

Jeg tillader mig i øvrigt vedrørende ændringens ordlyd at henvise til forslaget med bemærkninger, idet jeg gerne vil fremhæve, at en modifikation af art. 109, stk. 1, er en logisk følge af, at pagtens art. 23 og 27 vedrørende sikkerhedsrådets medlemstal og afstemningsregler er blevet ændret på anbefaling af 18. generalforsamling, som imidlertid i sin tid overså denne konsekvens af ændringerne af art. 23 og 27.

Den forestående ændring i pagtens art. 109, stk. 1, kræver, at $\frac{2}{3}$ af FN's medlemsstater, herunder alle de faste medlemmer af sikkerhedsrådet, ratificerer ændringerne. Indtil i dag er udenrigsministeriet i besiddelse af oplysninger om, at 53 lande har ratificeret ændringen, herunder 3 af de fem faste sikkerhedsrådsmedlemmer, Kina, Sovjetunionen og Storbritannien.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til det fremsatte forslag, anbefaler jeg det hermed til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov. (Forældelse, pornografi, homoseksuel prostitution m. v.) samt forslag til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om forældelse af strafansvar.

Jeg skal i min fremsættelsestale i alt væsentligt holde mig til straffelovsforslaget.

Dette forslag er hovedforslaget; det andet forslag indeholder blot visse supplerende bestemmelser vedrørende specielle love.

De to hovedpunkter i straffelovsforslaget er ændringer af straffelovens kapitel 11 om ophør af strafferetlige retsfølger og ændringer i nogle af lovens regler om de såkaldte sædelighedsforbrydelser, herunder ændringer vedrørende homoseksuel prostitution og pornografi.

Straffelovens kapitel 11 angår navnlig forældelse af strafansvar, herunder såvel forældelse af påtaleadgang som forældelse af adgangen til at fuldbyrde idømte strafferetlige retsfølger. Herudover omfatter kapitlet bl. a. spørgsmålet om, hvilken betydning den skyldiges død har for det strafferetlige ansvar.

Forslaget til ny affattelse af dette kapitel bygger på straffelovsrådets betænkning nr. 433/1966 om strafferetlig forældelse m. v. og den nordiske strafferetskomité's betænkning af 18. juni 1966 om samme spørgsmål, der er optaget som bilag til betænkningen.

En ændring af de danske regler om straf-forældelse i overensstemmelse med forslaget vil betyde, at der kan tilvejebringes i hovedsagen ensartede nordiske regler på dette område. Betydningen heraf må vurderes på grundlag af det samarbejde med hensyn til strafforfølgning og straffuldbyrdelse, som finder sted mellem de nordiske landes myndigheder.

Fastsættelsen af regler om forældelse bygger på den betragtning, at den samfundsmæssige interesse i gennemførelse af strafforfølgning svækkes, når der går længere tid, efter at overtrædelsen blev begået. Hensynet til sikring af den almindelige lovlydighed nødvendiggør ikke i almindelighed, at også gamle forhold konsekvent forfølges. Og hensynet til at afholde den pågældende lovovertræder selv fra yderligere kriminalitet kan ikke tilsige en strafforfølgning, hvis han har holdt sig straffri i lang tid efter, at forholdet blev begået; tværtimod kan en sådan strafforfølgning efter omstændigheder have uheldige følger. Endelig bør det vel nævnes, at også rent praktiske straffeprocessuelle hensyn taler for, at gamle forhold, som nu vanskeligt lader sig klarlægge, kan afskrives.

Medens de hovedtanker, hvorpå forældelsesreglerne bygger, således er ret enkle,